

РЕШЕНИЕ

№ 7561

гр. София, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 05.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8386** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.26, ал.11 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на „Виктор 33“ ООД и по жалба на Камола Дилшадовна Р., гражданка на РУзбекистан срещу Отказ № 5364р-16169/01.08.2022г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в РБългария на основание чл.24и от ЗЧРБ, издаден от Директора на Дирекция „Миграция“ при МВР.

Според жалбоподателите, отказът е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди се, че същият не е мотивиран - не е посочено кое точно нарушение е извършила заявителката, при просрочване на предходно разрешение за пребиваване. В чл. 10, ал. 1, т. 10 и т. 11 от ЗЧРБ се съдържат няколко хипотези, като в акта не посочено, коя от тях приета за приложима. Това ограничава правото на защита на адресата и възможността за осъществяване на съдебен контрол. Освен това не са налице фактически основания за отказ.

В последното съдебно заседание жалбоподателите не се явяват и не изпращат представител.

Ответникът, чрез пълномощника си юрисконсулт Т. оспорва жалбата, като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателите адвокатско възнаграждение. Представя писмена защита.

Административен съд София – град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

Камола Дилшадовна Р., гражданка на РУзбекистан е подала до Директора на Дирекция „Миграция“ – МВР заявление рег. № 537300-861/26.04.2022г., за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ. Заявлението, ведно с приложените към него документи е изпратено на Агенция по заетостта, за становище относно на достъп до българския пазар на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ и на Държавна агенция за национална сигурност (ДАНС). Агенцията по заетостта е дала положително становище за наличие на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на Камола Дилшадовна Р., гражданка на РУзбекистан при работодателя „Виктор 33“ ООД, [населено място] и място на работа в [населено място].

Видно от приложеното по преписката писмо на ДАНС вх. № 812100- 12489/22.07.2022 г. по описа на МВР, агенцията уведомява Дирекция „Миграция” – МВР, че Камола Дилшадовна Р. вече е пребивавала два пъти на територията на Република България през 2020 и 2021 г., във връзка с издадени визи за дългосрочно пребиваване на основание чл. 24к от ЗЧРБ (сезонен работник) с разрешен престой от 180 дни и цел на пребиваване – работник в кухня в ресторант „Кино роял“, [населено място], собственост на дружеството „Виктор 33“ ООД, като и двата пъти е просрочила разрешен срок на пребиваване - през 2020г. с 67 дни, а през 2021г. със 108 дни.

На основание чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗЧРБ на чужденеца е наложено административно наказание „глоба”.

Поради горното административния орган е направил извод, че кандидатурата на лицето за дългосрочна виза попада в хипотезите на чл.10, ал.1, т.10 от ЗЧРБ – има данни, че през последните две години е нарушил граничния, паспортно – визовия, валутния и митническия режим на РБългария и т.11 – при предишно пребиваване е нарушил трудовото и данъчното законодателство на страната.

По искане на ответника е изискана в хода на съдебното производство от ДАНС информация във връзка със становищата и съгласувателната процедура по молби за визи тип „D”, регистрирани на 06.07.2022г. и на 04.08.2022г. Получено е писмо по делото на 25.11.2022г., в което е повторена информацията, съдържаща се в оспорения отказ, във връзка с разрешения престой на узбекската гражданка през 2020г. и 2021г. и просрочването на престоя, съответно със 67 и 108 дни. През 2020г. ОДМВР Р., група „Миграция“ налага административно – наказателна мярка на основание чл.48, ал.1, т.3 от ЗЧРБ – глоба на чужденец , останал след срока на пребиваване. По отношение на регистрираната молба за виза № TAS22001515 е дадено становище от ДАНС, че през последните две години Р. е нарушила паспортно – визовия режим, а при предишно пребиваване е нарушила трудовото законодателство, съгласно чл.10, ал.1, т.10. вр. с т.11 от ЗЧРБ. Следващата регистрирана молба за виза от Р. № TAS2200184 е анулирана, тъй като по отношения на нея има отказ от дирекция „Миграция“ за издаване на разрешение за пребиваване, което обстоятелство е пречка за регистриране на молба за виза за дългосрочно пребиваване.

От правна страна съдът приема, че жалбите са допустими, като подадени от лица, които имат правен интерес и в законоустановения срок. „Виктор 33“ ООД, Р. в качеството си на работодател на Камола Дилшадовна Р., за което има представен

сключен с нея трудов договор, съдът намира за заинтересован от отмяната на Отказ № 5364р-16169/01.08.2022г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в РБългария на основание чл.24и от ЗЧРБ, издаден от Директора на Дирекция „Миграция“ при МВР.

Разгледани по същество жалбите са неоснователни.

За да издаде оспорения отказ Директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР е приел, че по отношение на кандидата за издаване на разрешение за продължително пребиваване не са налице предпоставките на чл. 24и от ЗЧРБ.

По силата на цитираната разпоредба разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Следователно, за да се издаде разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" е необходимо, по отношение на кандидата да са налице едновременно две обстоятелства:

1. същият да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и

2. да притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване.

По отношение на Камола Дилшадовна Р., към момента на постановяване на оспорения отказ е било налице само първото условие – Агенцията по заетостта е предоставила положително становище за наемането ѝ на работа от страна българския работодател „Виктор 33“ ЕООД, [населено място]. В тази връзка дирекция „Миграция“ е изпратила писмо до работодателя на 28.06.2022г., с копие до дирекция „К. отношения“ при МВНР за уведомяване на чужденеца, относно предприемане на действия по подаване на заявление за издаване на виза „Д“. След подаване на заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване ДАНС предоставят своето становище, което е получено в дирекция „миграция“ на 22.07.2022г. Част от мотивите, изложени от ДАНС в писмото, на база анализ на трудовия договор на лицето сочат, че през 2020г. узбекската гражданка е имала трудово правоотношение с „Виктор 33“ООД, считано до 28.11.2020г., трудовият договор е прекратен на 10.11.2020г., т.е. 27 дни след изтичане на разрешенния срок на пребиваване до 14.10.2020г., поради което група „Миграция“ ОДМВР Р. ѝ е наложила глоба на основание чл.48, ал.1 от ЗЧРБ. В тази връзка е обоснован извода, че както към момента на издаване на оспорения отказ, така и към настоящия момент чужденецът не отговаря на условията за разрешаване на право на продължително пребиваване на основание чл.24и от ЗЧРБ.

Отказът е основан на разпоредбата на чл. 26 ал. 2, във връзка с чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, както и във връзка с чл.10, ал.1, т.10 и т.11 ЗЧРБ, като при установените по делото факти, по отношение на жалбоподателката са били налице предпоставките на чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ за отказ от издаване на виза тип „D“. Безспорно от доказателствата по делото се установява, че през последните две години той е нарушил граничния, паспортно-визовия, валутния или митническият режим на Република България, като е просрочил разрешения му престой през 2020 г. и 2021 г. Видно от допълнително полученото писмо от ДАНС, регистрираната молба за виза от Р. № TAS2200184 е анулирана, тъй като по отношения на нея има отказ от дирекция „Миграция“ за издаване на разрешение за пребиваване, което обстоятелство е пречка за регистриране

на молба за виза за дългосрочно пребиваване.

По изложените съображения, оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правни разпоредби и на целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли. На ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, чл. 78, ал. 8 от ГПК и чл. 143, ал. 3 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ – Първо АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Камола Дилшадовна Р., гражданка на РУзбекистан и жалбата на „Виктор 33“ ООД срещу Отказ № 5364р-16169/01.08.2022г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в РБългария на основание чл.24и от ЗЧРБ, издаден от Директора на Дирекция „Миграция“ при МВР.

ОСЪЖДА Камола Дилшадовна Р., гражданка на РУзбекистан и В. 33“ ООД да заплатят солидарно на Дирекция „Миграция” – Министерство на Вътрешните Работи сумата от 100 (сто) лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: